

господаръ. Туй ны учи за да тражимъ и ный отъ Бога сичкытъ наши нужды нѣща; той ѣ толко добръ, щото не ся уврѣжда отъ тази свободѣ. Трѣбва синца да му просимъ сичкытъ нѣща, които ни ся нужды.

МАРІЯ.

Но дѣдо Господъ твърдѣ добръ знае, че ный имаме нуждѣ отъ тѣзи нѣща; та не ѣ потрѣбно да му ги просимъ.

УЧИТЕЛКА.

Опростете ми, драга моя, Богъ добръ знае, че ный имаме нуждѣ отъ хлѣбъ; между туй обаче, Исусъ Христосъ ни повелява да му го искаме секой день въ молитвѣтъ, която ни той научи. Неказвате ли сега заранъ и вечеръ въ вашѣтъ молитвѣ: „Хлѣбъ нашъ насущный даждѣ намъ днесъ,“ тоестъ хлѣба за секой день?

ВЪЛКАНА.

Истина ѣ, драга моя пріятелко; азъ не бѣхъ дала никога въ туй вниманіе.

СОФІЯ.

Колкото за мене, азъ секога просѣ отъ Бога сичко туй, отъ което имамъ нуждѣ. Когато захванѣ уроцытъ си, моляъ го да ми помилва за да ся добръ изучѣ; когато ѣ майка ми болна, или сестрытъ ми, или баща ми, моляъ го да ги оздрави; когато пожелаъ да имамъ нѣщо моляъ Богу да вдѣхне на майкѣ ми за да ми го даде; и Богъ ѣ толко добръ, щото ми одобрява секога сичко, що му просѣ.